

INTERJÚ MARIANNAL (MOONPAPER, 1992)

„Egy egész éjjelen át tartó piálás és kajálás után elmentem a stúdióba és írtam egy elég tétova ötletre alapozott dalt, majd hangfelvételt készítettem róla. A kazettát hazavittem, de valahogy eltűnt. Csak a címére emlékeztem, de hiába próbáltam később egy új dalt írni ugyanezzel a címmel, nem sikerült, ám a dalból legalább ez megmaradt nekem, s ennek később hasznát is vettem, mert ez lett az album névadója. Csak aztán jutott eszembe, hogy a So Long Celeste tulajdonképpen úgy szól, mint egy jóslat.”

Marian Gold egyébként különleges gondossággal tárolja a különféle dalötleteit, mivel régi vágya volt, hogy szóló albumot készítsen. Ez a kívánsága most teljesült, s bár a dalokkal kapcsolatban időközben más gondolatok érték utol, a lemez lényege nem változott.

„Egy nagy tervünk volt, amely sok apró vágyból épült fel. Ezek egyike, hogy végre élőben játszassunk. Most úgy néz ki, hogy jövőre elkezdiünk egy turnét az Alphaville-lel.”

De mielőtt ennek a kisebbfajta bombának alkalma lenne felrobbannia – ez lenne az együttes első turnéja fennállása óta – Marian Gold előadja a legfrissebb anyagot:

„Rendszerint az AV albumok elkészítése és más tervek (mint pl. a Songlines projekt) közben – eltekintve a zenei tevékenységtől, amelyek kezdetben nem voltak olyan szinten, hogy szöveggörnyezetben legyenek az Alphaville-lel – a saját dalaimat írtam. A közös munka Rickyvel és Berddel szükségszerűen elejét veszi a megállapodásnak ezekkel a dalokkal, amelyek személyes dolgokat hordoznak, és nem hajlandóak semmiféle kompromisszumot kötni.”

Marian csupán az utolsó 3 évben 50 dalt gyűjtött össze a szólólemezéhez. *„A popzene hosszú történetében rengeteg gyöngyszem született, amelyek elvesztek, megfulladtak a lemezkiadók tengerében. Egyszerűen meg akartam mutatni, hogy sok olyan dal van, amelyet a közönség elfelejtett, vagy csupán nem vett észre. Ez egy vállalkozás, amely lemezoldalak tucatjait tölthetné meg, és pontosan ez az, amit csinálni akarok, egy albumot ilyen dalokkal – és ez az ötlet még mindig a listámon van.”*

A So Long Celeste-n Marian négy, más szerzőtől való dalra is felhívta a figyelmet. Meghajlik a Mott The Hooples „Roll away the stone” című száma előtt, amely rockos gitárfutamokból, dús hangzású, érzéki háttérkórosokból áll, s amelynek elbűvölő az összhangzása. A „The shape of things to come” eredetileg a Headboys – egy, a 80-as években sikeres zenekar – száma volt. A „One step behind you” a Furniture-tól a maga idejében kereskedelmi szempontból kevésbé volt sikeres, de ilyen szempontok nem számítanak, amikor válogatásra kerül sor. A negyedik dal a „Peace on earth” a Boom Operators-tól – egy berlini együttestől. Amely főleg a táncparketteken aratott sikert, illetve a színházi és a filmzenéből ismert. Marian egyszer-kétszer dolgozott velük az elmúlt néhány évben.

Miután a demo verziókat kiegészítették az AV Lunapark stúdiójában, két közreműködő zenész házi stúdiójában elkezdődtek az előmunkálatok. Az egyikük Rainer Bloss – egy klasszikusan képzett zongorista, aki olyan zenészekkel dolgozott együtt, mint Klaus Schulze – aki nem csak

billentyűsökön játszott, hanem mint számos dal társírója is szerepelt, akárcsak a másik, Arthur Schwarz Ruszczyński, akinek életrajzában olyan bandák szerepelnek, mint a VKLO vagy a The Other Ones.

„Konkrét elképzeléseim vannak arra nézve, hogy hogyan is hangozzék egy dal végül – utal Marian az album kiadási munkálataira – és igazán véletlen, hogy találkoztam a Kid & Jon-nal. A két név, szerzőt és producert takar, akik már tavaly is közreműködtek az Alphaville antológiáján, visszahozták a zenekart a First Harvest-tel, valamint a Big In Japan remixekkel a listák, klubok és táncparkettek középpontjába. Felfedeztem némi szellemi vonzódást kettejük és köztem, valamit, ami nem sűrűn történik meg köztem és számomra addig ismeretlen emberek között, és hasznosítani tudják az én ötleteimet.

Az eredmény, ami megszületett: rythm and blues, amelyet a műtermek és a gépek nyelvére fordítottunk le.”